

Dato: 3. september 2024
Kontor: Straffuldbyrheds-kontoret
Sagsbeh: Anna Seneberg Winkel
Sagsnr.: 2024-05052
Dok.: 3354010

UDKAST

Bekendtgørelse om ophold i varetægt (varetægtsbekendtgørelsen)

I medfør af § 772, stk. 2, 2. pkt., § 776 og § 776 a, stk. 2, i lov om rettens pleje, jf. lovbekendtgørelse nr. 250 af 4. marts 2024, fastsættes:

Afsnit I

Indledende bestemmelser

Kapitel 1

Bekendtgørelsens anvendelsesområde m.v.

§ 1. Denne bekendtgørelse finder anvendelse for varetægtsarrestanter, der er anbragt i varetægtsfængsel (arresthus).

Stk. 2. Bekendtgørelsen finder endvidere anvendelse på varetægtsarrestanter, som efter reglerne i kapitel 7 midlertidigt overføres til Herstedvester Fængsel.

Stk. 3. Bekendtgørelsen finder med de fornødne fravigelser tillige anvendelse på andre personer, der er anbragt i varetægtsfængsel, medmindre anbringelsen er sket til udståelse af straf, til afsoning af tvangsbøde eller underholdsbidrag eller til forvaring som vidne eller lignende efter retsplejelovens regler.

§ 2. Direktoratet for Kriminalforsorgen under Justitsministeriet varetager den centrale ledelse af gennemførelsen af ophold i varetægtsfængsel. Dette gælder dog kun med de begrænsninger, der følger af

- 1) rettens mulighed for at træffe bestemmelse om isolation, jf. § 4 i denne bekendtgørelse, og

2) politiets mulighed for at fastsætte begrænsninger i varetægtsarrestantens rettigheder, jf. § 5 i denne bekendtgørelse.

Stk. 2. Under Direktoratet for Kriminalforsorgen er der to kriminalforsorgsområder, jf. bekendtgørelse om kriminalforsorgsområder under Direktoratet for Kriminalforsorgen.

§ 3. Efter retsplejelovens § 770, stk. 1, er en varetægtsarrestant alene undergivet de indskrænkninger, som er nødvendige til sikring af varetægtsfængslingens øjemed eller opretholdelse af orden og sikkerhed i varetægtsfængslet.

§ 4. Retten kan efter bestemmelserne i retsplejelovens §§ 770 a-e bestemme, at en varetægtsarrestant af hensyn til varetægtsfængslingens øjemed skal holdes isoleret.

§ 5. Politiet kan efter bestemmelserne i retsplejelovens §§ 771-773 under nogle nærmere angivne betingelser

- 1) modsætte sig, at varetægtsarrestanten modtager besøg eller forlange, at besøg finder sted under kontrol,
- 2) gennemse og med rettens godkendelse tilbageholde breve til og fra varetægtsarrestanten, og
- 3) foretage andre begrænsninger i en varetægtsarrestants rettigheder.

§ 6. Efter retsplejelovens § 774 må hverken institutionens personale eller andre benyttes til at udforske varetægtsarrestanten.

Kapitel 2

Erstatning for ulykkestilfælde

§ 7. Varetægtsarrestanter i kriminalforsorgens institutioner ydes erstatning for ulykkestilfælde m.v. efter reglerne i bekendtgørelse om erstatning og godtgørelse til indsatte i kriminalforsorgens institutioner og til dømte og prøveløsladte under udførelse af samfundstjeneste for følger af ulykkestilfælde m.v.

Afsnit II

Valg af varetægtsfængsel m.v.

Kapitel 3

Almindelige bestemmelser om anbringelse og overførsel

§ 8. Efter retsplejelovens § 770, stk. 2, 1. pkt., anbringes varetægtsarrestanter i varetægtsfængsel (arresthus), så vidt muligt på det sted, hvor straffesagen behandles.

Stk. 2. Anbringelse i eller overførsel til andet varetægtsfængsel, afsoningsinstitution, hospitalsinstitutioner m.v. uden for kriminalforsorgen kan ske efter reglerne i kapitel 4-7 i denne bekendtgørelse.

§ 9. Politiet skal, så vidt muligt inden overførsel iværksættes, underrettes om enhver overførsel af varetægtsarrestanten. Er der tale om anbringelse uden for arresthus efter retsplejelovens § 770, stk. 2, 2. pkt., skal politiet underrettes snarest muligt og senest samtidig med, at overførslen finder sted.

Stk. 2. Varetægtsarrestantens forsvarer skal, så vidt muligt inden overførsel iværksættes, underrettes om enhver overførsel af varetægtsarrestanten.

Kapitel 4

Anbringelse i eller overførsel til andet varetægtsfængsel end dér, hvor straffesagen behandles

§ 10. Anbringelse i eller overførsel til andet varetægtsfængsel end dér, hvor straffesagen behandles, kan ske, hvis det begæres af politiet af hensyn til efterforskningen, eller det er påkrævet af

- 1) pladsmæssige grunde,
- 2) sikkerhedsmæssige hensyn eller
- 3) andre særlige omstændigheder.

Stk. 2. Afgørelse om overførsel efter stk. 1 træffes af kriminalforsorgsområdet. Er der tale om overførsel til en institution beliggende i et andet kriminalforsorgsområde, træffes afgørelsen om overførsel efter forudgående drøftelse med vedkommende kriminalforsorgsområde. Er der uenighed mellem de to kriminalforsorgsområder om, hvorvidt overførsel skal ske, afgøres sagen af det kriminalforsorgsområde, som har rejst spørgsmålet om overførsel.

§ 11. En varetægtsarrestant, der er anbragt i varetægtsfængsel, og som efter en eventuel domfældelse kan forventes overført til fuldbyrdelse af frihedsstraf i et andet nordisk land efter reglerne i Justitsministeriets cirkulære nr. 220 af 16. december 1963 om samarbejde med Finland, Island, Norge og Sverige angående fuldbyrdelse af straf m.v., kan overføres til Københavns Fængsler, når efterforskningen i straffesagen i det væsentlige er tilendebragt.

Stk. 2. Overførsel efter stk. 1 forudsætter samtykke fra varetægtsarrestanten.

Stk. 3. Afgørelse om overførsel efter stk. 1 træffes af kriminalforsorgsområdet. Er der tale om overførsel fra et arresthus beliggende i et andet kriminalforsorgsområde, træffes afgørelsen af vedkommende kriminalforsorgsområde efter forudgående drøftelse med Kriminalforsorgen Øst. Er der uenighed mellem de to kriminalforsorgsområder om, hvorvidt overførsel

sel skal ske, afgøres sagen af det kriminalforsorgsområde, som har rejst spørgsmålet om overførsel.

Kapitel 5

Anbringelse uden for varetægtsfængsel

§ 12. Efter retsplejelovens § 770, stk. 2, 2. pkt., kan anbringelse af varetægtsarrestanter uden for varetægtsfængsel ske af helbredsmæssige grunde eller i medfør af retsplejelovens § 777.

Stk. 2. Efter retsplejelovens § 777, stk. 1, kan en varetægtsarrestant anbringes i en anstalt for personer, der udstår fængselsstraf eller forvaring, eller i hospital m.v., jf. straffelovens §§ 68 og 69, hvis den pågældende selv, anklagemyndigheden og kriminalforsorgsområdet samtykker heri. Hvis helbredsmæssige hensyn eller hensynet til andres sikkerhed gør det påkrævet, kan retten undtagelsesvis godkende en sådan anbringelse uden arrestantens samtykke. I institutionen behandles den frivilligt overførte varetægtsarrestant efter de regler, der gælder for personer, der er anbragt dér i henhold til dom, mens den tvangsmæssigt overførte varetægtsarrestant behandles efter reglerne om varetægtsarrestanter, i det omfang orden og sikkerhed i institutionen gør det muligt. Arrestanten må dog ikke uden rettens godkendelse forlade institutionen, bortset fra de tilfælde, der er nævnt i retsplejelovens § 771, stk. 5.

Stk. 3. En varetægtsarrestant, som er anbragt i afsoningsinstitution efter retsplejelovens § 777, stk. 1, 2. pkt., har ikke arbejdspligt, men skal tilbydes beskæftigelse.

Stk. 4. I forhold til varetægtsarrestanter, som i medfør af retsplejelovens § 777 anbringes i en institution for personer, der udstår fængselsstraf eller forvaring, finder straffuldbyrdelseslovens § 31, stk. 2, 1. pkt., alene anvendelse med hensyn til udarbejdelse af en plan for opholdet i institutionen.

§ 13. Overførsel efter § 12, stk. 2, skal så vidt muligt ske til den institution, hvor varetægtsarrestanten må antages at blive anbragt, hvis den pågældende dømmes for den påsigtede kriminalitet.

§ 14. Rejses der spørgsmål om anbringelse uden for varetægtsfængsel i medfør af § 12, stk. 2, behandles spørgsmålet om overførsel under iagttagelse af proceduren i retsplejelovens § 777, stk. 1, af kriminalforsorgsområdet, jf. dog § 15.

§ 15. Kriminalforsorgsområdet skal forelægge spørgsmålet om overførsel for Direktoratet for Kriminalforsorgen i tilfælde, hvor varetægtsarrestanten

- 1) ud fra de foreliggende oplysninger vurderes at have tilknytning til en rocker- eller bandegruppering m.v.,

2) ved en ikke-endelig dom er idømt straf af fængsel på livstid eller forvaring, eller

3) er sigtet for, tiltalt for eller ved en ikke-endelig dom dømt for overtrædelse af bestemmelser i straffelovens kapitel 12 eller 13.

Stk. 2. Ved forelæggelse for direktoratet finder § 16 tilsvarende anvendelse.

§ 16. Ved overførsel til afsoningsinstitution efter § 12, stk. 2, skal det sikres, at det kriminalforsorgsområde, der anmodes om at modtage varetægtsarrestanten, har oplysninger om indholdet af følgende materiale i det omfang, det foreligger:

- 1) Personundersøgelse, jf. retsplejelovens § 808.
- 2) Udtalelser om tidligere ophold i afsoningsinstitution.
- 3) Udtalelser om forløbet af perioder under tilsyn.
- 4) Udtalelse fra det kriminalforsorgsområde, hvor varetægtsfængslet, som den pågældende er indsat i, er beliggende.
- 5) Anklageskrift eller anden redegørelse for den påsigtede kriminalitet i den straffesag, der har givet anledning til varetægtsfængsling.

Kapitel 6

Anbringelse i eller overførsel til Vestre Hospital

§ 17. Anbringelse i eller overførsel til Vestre Hospital kan ske af helbredsmæssige grunde, og hvis indlæggelse på almindeligt hospital er betænkelig ud fra

- 1) sikkerhedshensyn,
- 2) hensynet til efterforskningen eller
- 3) varetægtsarrestantens forhold.

Stk. 2. Anbringelse i eller overførsel til Vestre Hospital kan endvidere ske, hvis varetægtsarrestanten ikke kan modtages på almindeligt hospital på grund af pladmangel.

§ 18. Afgørelse om anbringelse i eller overførsel til Vestre Hospital efter § 17 træffes af kriminalforsorgsområdet. Er der tale om overførsel fra et arresthus beliggende i et andet kriminalforsorgsområde, træffes afgørelsen om overførsel af vedkommende kriminalforsorgsområde efter forudgående drøftelse med Kriminalforsorgen Øst. Er der uenighed mellem kriminalforsorgsområderne om, hvorvidt overførsel skal ske, afgøres sagen af det kriminalforsorgsområde, som har rejst spørgsmålet om overførsel.

Stk. 2. Kriminalforsorgsområdet sender motiveret indstilling bilagt en erklæring fra den læge, der er tilknyttet kriminalforsorgsområdet, til Kriminalforsorgen Øst. Hvis forholdene tilsiger øjeblikkelig overførsel, forelægges sagen telefonisk for Kriminalforsorgen Øst, eventuelt efter drøftelse

mellem fængselslægen (arresthuslægen) og den ledende overlæge på Københavns Fængsler.

Stk. 3. Når Kriminalforsorgen Øst har truffet afgørelse om tilbageførsel fra Vestre Hospital, påhviler det kriminalforsorgsområdet, som har truffet afgørelse om overførsel til Vestre Hospital, at sørge for, at tilbageførslen sker snarest muligt.

Kapitel 7

Midlertidig overførsel til Herstedvester Fængsel

§ 19. Midlertidig overførsel til Herstedvester Fængsel kan ske, hvis varetægtsarrestanten

- 1) har behov for psykiatrisk assistance,
- 2) ikke kan indlægges på psykiatrisk hospital eller lignende,
- 3) samtykker i overførslen og
- 4) i den forbindelse erklærer sig indforstået med, at anbringelse i fællesskab ved arbejde, undervisning og fritid forudsætter, at den pågældende er indforstået med for så vidt angår besiddelse af kontante penge at være undergivet de regler, der gælder for indsatte i lukkede fængsler.

Stk. 2. Hvis varetægtsarrestanten er isoleret i medfør af retsplejeloven, kan overførsel efter stk. 1 kun ske med politiets samtykke.

Stk. 3. Opholdet i Herstedvester Fængsel kan ikke benyttes til observation til brug for straffesagens behandling.

§ 20. Afgørelse om overførsel til Herstedvester Fængsel efter § 19 træffes af kriminalforsorgsområdet. Er der tale om overførsel fra et arresthus beliggende i et andet kriminalforsorgsområde, træffes afgørelsen om overførsel, efter forudgående drøftelse med Kriminalforsorgen Øst. Er der uenighed mellem kriminalforsorgsområderne om, hvorvidt overførsel skal ske, afgøres sagen af det kriminalforsorgsområde, som har rejst spørgsmålet om overførsel.

Stk. 2. Kriminalforsorgsområdet sender motiveret indstilling, bilagt en erklæring fra den læge, der er tilknyttet kriminalforsorgsområdet, til Kriminalforsorgen Øst. Hvis forholdene tilsiger øjeblikkelig overførsel, forelægges sagen telefonisk for Kriminalforsorgen Øst.

Stk. 3. Når Kriminalforsorgen Øst har truffet afgørelse om tilbageførsel fra fængslet, påhviler det kriminalforsorgsområdet, som har truffet afgørelse om overførsel til Herstedvester Fængsel, at sørge for, at tilbageførslen sker snarest muligt.

Afsnit III

Varetægtsarrestanters rettigheder og pligter under opholdet i institutionen

Kapitel 8

Vejledning og planlægning

§ 21. En varetægtsarrestant skal snarest efter at være anbragt i institutionen vejledes om sine rettigheder, pligter og øvrige forhold under opholdet i varetægtsfængsel.

Kapitel 9

Anvisninger

§ 22. En varetægtsarrestant skal efterkomme de anvisninger, som gives af institutionens personale i forbindelse med varetagelsen af institutionens opgaver, jf. straffuldbyrdelseslovens § 32.

Kapitel 10

Fællesskab

§ 23. En varetægtsarrestant, som ikke er isoleret i medfør af retsplejeloven, skal så vidt muligt have adgang til fællesskab med andre indsatte efter reglerne i bekendtgørelse om indsattes adgang til fællesskab m.v. med andre indsatte i kriminalforsorgens institutioner (fællesskabsbekendtgørelsen).

Kapitel 11

Medindflydelse

§ 24. Varetægtsarrestanter, som ikke er isolerede i medfør af retsplejeloven, skal have mulighed for at øve indflydelse på deres tilværelse i institutionen gennem valgte talsmænd efter reglerne i bekendtgørelse om gennemførelsen af medindflydelse for indsatte i kriminalforsorgens institutioner (talsmandsbekendtgørelsen).

Kapitel 12

Deltagelse i gudstjeneste m.v.

§ 25. En varetægtsarrestant, som ikke er isoleret i medfør af retsplejeloven, har ret til at deltage i gudstjenester, der afholdes i institutionen. Såfremt ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn gør det påkrævet, kan kriminalforsorgsområdet dog nægte bestemte varetægtsarrestanter adgang til at deltage i gudstjenester og begrænse antallet af deltagere. Hvis det besluttet at begrænse antallet af deltagere, skal de pågældende varetægtsarrestanter så vidt muligt i stedet have adgang til at overvære gudstjenesten via elektroniske medier.

Stk. 2. En varetægtsarrestant har ret til samtale med en præst eller lignende fra sit trossamfund, medmindre politiet af hensyn til varetægtsfængslingens øjemed modsætter sig det.

Kapitel 13

Egne genstande og penge

§ 26. En varetægtsarrestant har ret til at medtage, besidde og råde over egne genstande m.v. og penge i institutionen efter reglerne i bekendtgørelse om indsattes adgang til at medtage, besidde og råde over egne genstande og penge i kriminalforsorgens institutioner (genstandsbekendtgørelsen).

Kapitel 14

Udgivelse af blad

§ 27. Varetægtsarrestanter har ret til at udgive blade efter reglerne i bekendtgørelse om indsattes udgivelse af blad i kriminalforsorgens institutioner.

Kapitel 15

Arbejde og uddannelse m.v.

§ 28. En varetægtsarrestant har ikke beskæftigelsespligt, men skal tilbydes beskæftigelse efter reglerne i bekendtgørelse om beskæftigelse m.v. af indsatte i kriminalforsorgens institutioner (beskæftigelsesbekendtgørelsen).

Kapitel 16

Fritiden

§ 29. En varetægtsarrestant skal i videst muligt omfang selv varetage praktiske opgaver vedrørende sine forhold, herunder fx rengøring af eget opholdsrum og vask af eget tøj.

Stk. 2. Kriminalforsorgsområdet skal så vidt muligt tilbyde varetægtsarrestanter aktiviteter i fritiden.

Stk. 3. En varetægtsarrestant har ret til dagligt at tilbringe mindst én time i fri luft, medmindre dette vil være uforeneligt med institutionens varetagelse af sikkerhedsmæssige hensyn, eller varetægtsarrestanten er anbragt i sikringscelle efter retsplejelovens § 775, stk. 4, jf. straffuldbyrdeelseslovens § 66.

Kapitel 17

Forsorgsmæssig bistand

§ 30. Kriminalforsorgsområdet skal vejlede og bistå en varetægtsarrestant for at begrænse de erhvervsmæssige, sociale og personlige ulemper, der følger af varetægtsopholdet.

Stk. 2. Kriminalforsorgsområdet skal i forbindelse med sin virksomhed efter stk. 1 formidle kontakt til personer, institutioner og myndigheder, der efter anden lovgivning kan yde bistand.

Kapitel 18

Sundhedsmæssig bistand

§ 31. En varetægtsarrestant har ret til lægebehandling, herunder tilkald af egen læge, og anden sundhedsmæssig bistand efter reglerne i bekendtgørelse om sundhedsmæssig bistand til indsatte i kriminalforsorgens institutioner.

Kapitel 19

Behandling

§ 32. En varetægtsarrestant har ret til vederlagsfri social behandling mod stofmisbrug, medmindre afgørende sikkerheds- eller ordensmæssige forhold taler imod, jf. dog stk. 3 og 4.

Stk. 2. En varetægtsarrestant, som har gennemført motivations- og forbehandling, tilbydes primærbehandling.

Stk. 3. Social behandling mod stofmisbrug kan variere i form og intensitet, og de givne bygnings- og sikkerhedsmæssige rammer i arresthuset vil kunne have betydning for og eventuelt begrænse indholdet af behandlingen.

Stk. 4. Udlændinge, som er varetægtsfængslet efter hjemrejselovens §§ 14 eller 15, har ikke ret til vederlagsfri social behandling mod stofmisbrug, medmindre særlige forhold taler herfor, herunder hvis der er udsigt til, at den pågældende skal være varetægtsfængslet i lang tid, og konkrete grunde i form af f.eks. hensynet til den pågældendes helbred samtidig tilsiger social behandling mod stofmisbrug. Tilsvarende gælder for udlændinge, der er frihedsberøvet efter hjemrejselovens § 16 eller udlændingelovens § 36, og hvis frihedsberøvelse opretholdes af retten i medfør af udlændingelovens § 37.

Stk. 5. Social behandling mod stofmisbrug skal så vidt muligt iværksættes senest 14 dage efter, at den pågældende har fremsat begæring herom over for kriminalforsorgen.

Afsnit IV

Varetægtsarrestanternes kontakt til samfundet uden for institutionen

Kapitel 20

Udgang

§ 33. Efter retsplejelovens § 771, stk. 5, kan kriminalforsorgsområdet med politiets samtykke give en varetægtsarrestant udgangstilladelse med ledsager for et kortere tidsrum, når særlige omstændigheder taler derfor.

Stk. 2. Når kriminalforsorgsområdet træffer afgørelse om afslag på udgang efter stk. 1, skal der gøres notat om, at varetægtsarrestanten er orienteret om muligheden for at klage til Direktoratet for Kriminalforsorgen i de tilfælde, hvor dette fremgår af § 97, stk. 1, nr. 1, og om fristen for at indgive klage, jf. 97, stk. 2.

§ 34. Samtykke indhentes fra den politidirektør, der behandler straffesagen.

Stk. 2. I særligt hastende tilfælde kan politiets samtykke indhentes telefonisk.

§ 35. Afgørelse om tilladelse til udgang træffes af kriminalforsorgsområdet. Ved afgørelsen skal risikoen for misbrug tages i betragtning.

Stk. 2. Det er i almindelighed en forudsætning for udgang, at varetægtsarrestanten tilvejebringer fornøden dokumentation for de omstændigheder, der begrundet udgangen.

§ 36. Ved vurderingen af risikoen for misbrug skal det tillægges særlig vægt, hvis varetægtsarrestanten

- 1) er sigtet eller tidligere dømt for farlig kriminalitet, herunder forsætlig brandstiftelse eller anden almenfarlig forbrydelse, grovere volds- eller sædelighedsforbrydelse, berigelsesforbrydelse forbundet med vold eller trussel om vold eller i øvrigt lovovertrædelser af særlig grov eller professionel karakter,
- 2) under opholdet er undvejet eller har forsøgt herpå,
- 3) under opholdet har begået strafbart forhold,
- 4) under opholdet har misbrugt en tilladelse til udgang, eller
- 5) under et tidligere ophold i kriminalforsorgens institutioner har foretaget handlinger som nævnt i nr. 2-4, uden at betingelserne for uledsaget udgang senere blev fundet opfyldt.

§ 37. Udgang skal altid ske med ledsagelse, jf. § 33.

§ 38. Udgang gives for et kortere tidsrum, jf. § 33. Udgang kan ikke gives i længere tid, end formålet tilsiger, og må normalt ikke overstige 1 dag ud over rejsetiden.

Stk. 2. Er udgang undtagelsesvis givet for mere end 1 dag, skal overnatning finde sted i varetægtsfængsel. Aftale herom skal forinden være truffet med vedkommende kriminalforsorgsområde.

§ 39. Udgifter til rejse, ophold og lommepenge afholdes af varetægtsarrestanten.

Stk. 2. Der kan ydes tilskud til dækning af rejseudgifter efter regler, der fastsættes af Direktoratet for Kriminalforsorgen.

Kapitel 21

Besøg m.v.

Retten til besøg m.v.

§ 40. En varetægtsarrestant har med de begrænsninger, der følger af §§ 42-45, ret til besøg, så ofte forholdene tillader det. En varetægtsarrestant har altid ret til ukontrolleret besøg af sin forsvarer, jf. retsplejelovens § 771, stk. 1, sidste pkt.

Stk. 2. Der skal gives varetægtsarrestanten mulighed for snarest muligt efter indsættelsen at underrette sine nærmeste pårørende med henblik på at modtage deres besøg efter reglerne i dette kapitel.

Stk. 3. Kriminalforsorgsområdet fastsætter regler om besøgenes afvikling.

§ 41. Besøgstiden må ikke være kortere end en halv time. Længerevarende besøg skal tillades i det omfang, forholdene tillader det.

Stk. 2. Varetægtsarrestanter, som er isolerede efter rettens bestemmelse, bør have tilladelse til udvidet besøg, jf. § 81.

Stk. 3. Besøg af en varetægtsarrestants forsvarer og besøg til en udenlandsk varetægtsarrestant af diplomatiske og konsulære repræsentanter fra hjemlandet begrænser ikke tidsmæssigt muligheden for andre besøg.

Forbud mod besøg

§ 42. Efter retsplejelovens § 771, stk. 1, kan politiet af hensyn til varetægtsfængslingsens øjemed modsætte sig, at varetægtsarrestanten modtager besøg. Varetægtsarrestanten kan kræve, at politiets afslag på besøg forelægges retten til afgørelse, jf. § 99.

Stk. 2. Efter retsplejelovens § 771, stk. 2, kan politiet modsætte sig, at varetægtsarrestanten modtager besøg, hvis varetægtsarrestantens forhold gør det nødvendigt for at forebygge undvigelse. Varetægtsarrestanten kan kræve, at politiets afslag på besøg forelægges retten til afgørelse, jf. § 99.

Stk. 3. Efter retsplejelovens § 771, stk. 3, kan politiet modsætte sig, at en varetægtsarrestant, som af politiet skønnes at have tilknytning til en gruppe af personer, som er aktivt involveret i en verserende voldelig konflikt med en anden gruppe af personer, og at der inden for den gruppe, som den indsatte skønnes at have tilknytning til, som led i konflikten enten er anvendt skydevåben eller er anvendt våben eller eksplosivstoffer, som på grund af

deres særdeles farlige karakter er egnet til at forvolde betydelig skade, eller er begået brandstiftelse omfattet af straffelovens § 180, modtager besøg af personer med tilknytning til den pågældende gruppe eller en anden tilsvarende gruppe, medmindre ganske særlige grunde gør sig gældende. Varetægtsarrestanten kan kræve, at politiets afslag på besøg forelægges retten til afgørelse, jf. § 99.

§ 43. Kriminalforsorgsområdet kan forbyde besøg af bestemte personer, og en meddelt besøgstilladelse kan inddrages, hvis dette i det enkelte tilfælde findes påkrævet af ordens- eller sikkerhedsmæssige grunde.

Stk. 2. Når en ansøgning om besøgstilladelse afslås, eller en besøgstilladelse inddrages, skal der gøres notat om grunden hertil. Der skal endvidere gøres notat om, at varetægtsarrestanten er orienteret om muligheden for at klage til Direktoratet for Kriminalforsorgen i de tilfælde, hvor dette fremgår af § 97, stk. 1, nr. 2, og om fristen for at indgive klage, jf. § 97, stk. 2.

Overværet besøg

§ 44. Efter retsplejelovens § 771, stk. 1, kan politiet af hensyn til varetægtsfængslingens øjemed forlange, at besøg skal finde sted under kontrol (overværet besøg). Varetægtsarrestanten kan kræve, at politiets krav om kontrol forelægges retten til afgørelse, jf. § 99.

Stk. 2. Efter retsplejelovens § 771, stk. 4, kan politiet forlange, at besøg til en varetægtsarrestant, som af politiet skønnes at indtage en ledende eller koordinerende rolle i en gruppe af personer, som tilsammen står bag omfattende og alvorlig kriminalitet, skal finde sted under kontrol, medmindre det er åbenbart, at det ikke er nødvendigt af ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn eller af hensyn til at forebygge kriminalitet. Varetægtsarrestanten kan kræve, at politiets krav om kontrol forelægges retten til afgørelse, jf. § 99.

§ 45. Besøg gennemføres i almindelighed ikke under overværelse af personale i institutionen. Hvis det i det enkelte tilfælde ud fra ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn findes påkrævet, kan kriminalforsorgsområdet bestemme, at besøg skal gennemføres under overværelse af personale i institutionen. Når kriminalforsorgsområdet træffer afgørelse om, at besøg skal gennemføres under overværelse af personale i institutionen, skal der gøres notat om, at varetægtsarrestanten er orienteret om muligheden for at klage til Direktoratet for Kriminalforsorgen, jf. § 97, stk. 1, nr. 3, og om fristen for at indgive klage, jf. § 97, stk. 2.

Stk. 2. Ved besøg, der overværes af personale i institutionen, kan der stilles krav om, at samtalen skal føres på et sprog, som den, der overværer besøget, forstår. Hvis forholdene taler derfor, kan der anvendes tolk.

Afbrydelse af besøg

§ 46. Besøg kan afbrydes, hvis dette i det enkelte tilfælde findes påkrævet af ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn.

Besøgstilladelse m.v.

§ 47. Besøg kræver, at den besøgende indhenter forudgående tilladelse fra kriminalforsorgsområdet til at besøge varetægtsarrestanten.

Stk. 2. Reglen i stk. 1 kan fraviges, hvis omstændighederne i det enkelte tilfælde taler derfor.

Stk. 3. Inden tilladelse til at besøge en varetægtsarrestant meddeles, skal der til brug for sagen almindeligvis indhentes oplysninger om ansøgeren i Det centrale Kriminalregister.

Stk. 4. Indhentelse af oplysninger fra Det centrale Kriminalregister efter stk. 3 kan kun ske, hvis ansøgeren har afgivet skriftligt samtykke hertil. Kriminalforsorgsområdet skal vejlede ansøgeren om, at det er en forudsætning for at meddele besøgstilladelse, at den pågældende afgiver samtykke til indhentelse af oplysninger fra Det centrale Kriminalregister.

§ 48. Kriminalforsorgsområdet kan, under hensyn til forholdene i den enkelte institution og i det omfang ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn taler herfor, fastsætte begrænsninger med hensyn til antallet af personer, der samtidig kan

- 1) være godkendte besøgende til en varetægtsarrestant, og
- 2) aflægge besøg hos varetægtsarrestanten.

§ 49. Besøgslokalerne skal så vidt muligt være indrettet på en sådan måde, at der skabes en naturlig og venlig besøgsatmosfære.

Medbragte genstande m.v.

§ 50. Kriminalforsorgsområdet kan, under hensyn til forholdene i den enkelte institution og i det omfang ordens- og sikkerhedsmæssige hensyn taler herfor, fastsætte begrænsninger for, hvilke genstande de besøgende må medtage eller være i besiddelse af under besøget. Kriminalforsorgsområdet kan herunder fastsætte bestemmelser om, at de besøgende ikke må medbringe genstande, som er vanskelige at undersøge, og andre genstande, som det ikke er de indsatte tilladt at have i institutionen, jf. reglerne i genstands-bekendtgørelsen og forskrifter udstedt efter denne.

Stk. 2. Mobiltelefoner og lignende kommunikationsudstyr samt tilbehør m.v. hertil må ikke medbringes ved besøg, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Er den besøgende varetægtsarrestantens forsvarer, må denne i forbindelse med besøget medbringe bærbar computer med en skærmstørrelse på over 10". Det er en forudsætning, at computeren fremvises og registreres, og at computeren er indstillet på flytilstand, således at al trådløs kommunikation er deaktiveret.

Stk. 4. Kriminalforsorgsområdet skal på forhånd orientere besøgende om, hvad der ikke må medtages ved besøg.

§ 51. Det er et vilkår for besøgstilladelse, at den besøgende lader medbragte genstande undersøge og medbringer billedlegitimation.

Stk. 2. Vilkåret om, at den besøgende medbringer billedlegitimation, kan fraviges, hvis særlige omstændigheder i det enkelte tilfælde taler derfor.

Undersøgelse af besøgende

§ 52. Det er et vilkår for besøgstilladelse, at den besøgende efter kriminalforsorgsområdets anmodning lader sig undersøge efter reglerne herom i bekendtgørelse om adgangen til besøg m.v. til indsatte, der udstår fængselsstraf eller forvaring i kriminalforsorgens institutioner (besøgsbekendtgørelsen).

Besøg af børn

§ 53. Besøg af børn kan normalt kun finde sted under ledsagelse af en voksen.

Stk. 2. Besøg af børn kan normalt kun finde sted med samtykke fra forældremyndighedens indehaver. I tilfælde, hvor forældrene har fælles forældremyndighed, skal det i det enkelte tilfælde overvejes, om der skal indhentes samtykke fra begge forældre.

Varetægtsarrestanters adgang til at have sit barn hos sig i varetægtsfængslet

§ 54. En varetægtsarrestant har ret til at have sit barn under 1 år hos sig i varetægtsfængslet, hvis varetægtsarrestanten selv er i stand til at passe barnet.

Stk. 2. Hvis det er det bedste for barnet, og ganske særlige omstændigheder i det enkelte tilfælde taler derfor, kan en varetægtsarrestant få tilladelse til at beholde barnet hos sig i institutionen i en begrænset periode, efter barnet er fyldt 1 år.

Stk. 3. Når kriminalforsorgsområdet træffer afgørelse om afslag på at have sit barn hos sig i varetægtsfængslet efter stk. 1 eller 2, skal der gøres notat om, at varetægtsarrestanten er orienteret om muligheden for at klage til Direktoratet for Kriminalforsorgen, jf. § 97, stk. 1, nr. 4, og om fristen for at indgive klage, jf. § 97, stk. 2.

§ 55. Tilladelse til at have sit barn hos sig i institutionen forudsætter,

1) at varetægtsarrestanten har givet samtykke til, at der indhentes en udtalelse fra de sociale myndigheder om, hvorvidt ophold i institutionen er foreneligt med hensynet til barnet,

- 2) at de sociale myndigheder finder ophold i institutionen foreneligt med hensynet til barnet, og
- 3) at der ikke i øvrigt foreligger omstændigheder, der giver grundlag for at antage, at varetægtsarrestanten ikke selv kan passe barnet i institutionen.

Stk. 2. Tilladelse til at have sit barn hos sig i institutionen kan dog gives uden indhentelse af udtalelse fra de sociale myndigheder, hvis

- 1) særlige omstændigheder i det enkelte tilfælde taler derfor,
- 2) der ikke foreligger omstændigheder, der giver grundlag for at antage, at varetægtsarrestanten ikke selv kan passe barnet i institutionen, og
- 3) varetægtsarrestanten forinden har afgivet samtykke til, at kriminalforsorgsområdet underretter de sociale myndigheder om, at barnet opholder sig hos varetægtsarrestanten i institutionen.

Varetægtsarrestanter med ringe kontakt til omverdenen

§ 56. Det påhviler kriminalforsorgsområdet løbende at være opmærksom på, om der er varetægtsarrestanter, som kun har ringe forbindelse med omverdenen.

Stk. 2. I forhold til varetægtsarrestanter, som kun har ringe forbindelse med omverdenen, påhviler det kriminalforsorgsområdet at bidrage til, at varetægtsarrestantens kontakt til omverdenen øges, så vidt det er muligt og i det omfang, det ud fra sikkerheds- og ordensmæssige hensyn er forsvarligt.

§ 57. For så vidt angår institutioner, som er tilknyttet en ordning med besøgsvenner (faste besøgende), skal kriminalforsorgsområdet overveje, om der kan formidles besøg af egnede personer som besøgsvenner til varetægtsarrestanter, der kun har ringe forbindelse med omverdenen. Dette gælder dog kun i det omfang, det er foreneligt med begrænsninger, som politiet fastsætter efter retsplejelovens § 771, stk. 1-4.

§ 58. Besøgsvennen skal godkendes af kriminalforsorgsområdet. Godkendelse kan kun ske, når

- 1) besøgsvennen skriftligt har erklæret sig indforstået med kun at underrette kriminalforsorgsområdet om forhold, der kan have betydning for varetægtsarrestanten, hvis denne er indforstået dermed,
- 2) besøgsvennen skriftligt har erklæret sig indforstået med ikke uden kriminalforsorgsområdets samtykke at modtage noget af varetægtsarrestanten eller indlade sig med denne i forhold vedrørende køb, salg, leje eller lignende, og
- 3) besøgsvennen har afgivet erklæring om tavshedspligt, jf. § 60, nr. 2.

§ 59. Kriminalforsorgsområdet skal vejlede varetægtsarrestanten om, at den faste besøgende ikke er omfattet af tavshedspligten i straffelovens § 152 og kun vil kunne pålægges tavshedspligt med hensyn til oplysninger, som

kriminalforsorgsområdet udleverer til den besøgende efter § 60. Vejledning herom skal ske, før besøgene iværksættes, og før der indhentes samtykke efter § 60, nr. 1, til videregivelse af oplysninger til besøgsvennen.

§ 60. Besøgsvennen skal have fornødne oplysninger om varetægtsarrestantens forhold. Udlevering af oplysninger til besøgsvennen kan dog kun ske, hvis

- 1) varetægtsarrestanten skriftligt samtykker i udleveringen, og
- 2) kriminalforsorgsområdet efter forvaltningslovens § 27, stk. 6, pålægger besøgsvennen tavshedspligt med hensyn til de fortrolige oplysninger, der udleveres.

Kapitel 22

Brevveksling

Retten til brevveksling m.v.

§ 61. En varetægtsarrestant har ret til at modtage og afsende breve med de begrænsninger, der følger af §§ 62 og 63.

§ 62. Efter retsplejelovens § 772, stk. 1, kan politiet gennemse brevene inden modtagelsen eller afsendelsen. Politiet skal snarest muligt udlevere eller sende brevene, medmindre indholdet vil kunne være til skade for efterforskningen eller opretholdelse af orden og sikkerhed i varetægtsfængslet, eller hvis varetægtsarrestantens forhold gør det nødvendigt for at forebygge undvigelse. Hvis politiet tilbageholder et brev, skal spørgsmålet, om tilbageholdelsen bør opretholdes, straks forelægges retten til afgørelse, jf. § 100.

§ 63. Kriminalforsorgsområdet åbner og lukker uden retskendelse breve til og fra varetægtsarrestanter med henblik på at hindre ind- og uds mugling. Dette kan dog fraviges, når det i det enkelte tilfælde skønnes forsvarligt ud fra sikkerheds- og ordenshensyn. Åbning og lukning sker i varetægtsarrestantens påsyn bortset fra de tilfælde, der er omfattet af stk. 2.

Stk. 2. Gennemlæsning af breve til og fra varetægtsarrestanten kan alene ske, hvis dette af kriminalforsorgsområdet skønnes påkrævet af ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn.

Stk. 3. Et brev, som efter gennemlæsning af ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn ikke bør afsendes eller udleveres, overgives til politiet.

Stk. 4. Når kriminalforsorgsområdet overgiver et brev til politiet efter stk. 3, finder retsplejelovens § 772, stk. 1, anvendelse.

§ 64. Når der af kriminalforsorgsområdet efter § 63, stk. 2, træffes afgørelse om gennemlæsning af et brev, uden at brevet efter § 63, stk. 3, overgives til politiet, skal varetægtsarrestanten gøres bekendt med afgørelsen om gennemlæsning. Orientering af varetægtsarrestanten kan dog undlades i ind-

til 4 uger i det omfang, formålet med gennemlæsningen ellers ville forspildes.

Stk. 2. Der skal gøres notat om begrundelsen for afgørelsen og resultatet af gennemlæsningen.

§ 65. Varetægtsarrestanter afholder selv udgifterne til brevpapir, konvolutter og porto, jf. dog § 71. Til varetægtsarrestanter, der hverken får udbetalt selvforvaltningsbeløb, har indtægt ved eget arbejde eller modtager offentlig ydelse til underhold, udleveres brevpapir og konvolutter af kriminalforsorgsområdet.

Stk. 2. Kriminalforsorgsområdet kan i øvrigt udlevere brevpapir og konvolutter samt afholde portoudgiften, hvis særlige forhold taler derfor.

Stk. 3. Brevpapir og konvolutter, som udleveres af kriminalforsorgsområdet, må ikke være forsynet med stempel eller mærke, hvoraf det fremgår, at brevsriveren opholder sig i en institution under kriminalforsorgen. Ved kriminalforsorgsområdets ekspedition af breve til og fra varetægtsarrestanter skal der tages de fornødne diskretionshensyn.

Stk. 4. Breve skal ekspederes uden ugrundet forsinkelse. Varetægtsarrestanterne skal underrettes om tidspunktet for normal postafsending. Når der er truffet afgørelse om, at gennemlæsning skal finde sted, skal varetægtsarrestanten gøres opmærksom på, at meget omfattende brevveksling kan medføre forsinkelse af postbesørgelsen.

Særlige regler om brevveksling med offentlige myndigheder m.v.

§ 66. Efter retsplejelovens § 772, stk. 2, har en varetægtsarrestant ret til ukontrolleret brevveksling med retten, forsvareren, justitsministeren, direktøren for kriminalforsorgen og Folketingets Ombudsmand.

Stk. 2. Udover de i stk. 1 nævnte tilfælde har en varetægtsarrestant ret til ukontrolleret brevveksling med domstolene, Procesbevillingsnævnet, anklagemyndigheden og politiet, Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, Den Europæiske Torturkomité, FN's Menneskerettighedskommission, FN's Torturkomité og direktøren for det kriminalforsorgsområde, hvor den pågældende er anbragt.

Stk. 3. Udover de i stk. 1 og 2 nævnte myndigheder m.v. har en varetægtsarrestant ret til ukontrolleret brevveksling med andre offentlige myndigheder og medlemmer af Folketinget.

Stk. 4. En udenlandsk varetægtsarrestant har tillige ret til ukontrolleret brevveksling med hjemlandets diplomatiske eller konsulære repræsentanter, medmindre politiet af hensyn til varetægtsfængslingens øjemed modsætter sig det på grund af ganske særlige omstændigheder. Hvis politiet har fastsat brevkontrol efter retsplejelovens § 772, stk. 1, sendes brevene gennem politiet.

§ 67. Breve til de myndigheder m.v., som er nævnt i § 66, stk. 1 og 2, må ikke åbnes.

Stk. 2. Breve fra de i stk. 1 nævnte myndigheder m.v. må ikke åbnes, hvis det må anses for sikkert, at brevet hidrører fra den angivne afsender. Eventuel åbning skal ske i varetægtsarrestantens påsyn.

§ 68. Breve til de myndigheder m.v., der er nævnt i § 66, stk. 3 og 4, afleveres til personalet i åben stand og lukkes i varetægtsarrestantens påsyn efter kontrol af konvoluttens indhold.

Stk. 2. Breve fra de i stk. 1 nævnte myndigheder m.v. må ikke åbnes, hvis det må anses for sikkert, at brevet hidrører fra den angivne afsender. Eventuel åbning skal ske i varetægtsarrestantens påsyn.

§ 69. Breve til en offentlig myndighed eller en enkeltperson, som varetægtsarrestanten efter § 66 har ret til at brevveksle ukontrolleret med, skal være adresseret til den pågældende myndighed eller enkeltperson. Breve til offentlige myndigheder skal adresseres til vedkommende offentlige institution og ikke til en dér ansat person.

§ 70. Hvis der er begrundet tvivl om, hvorvidt et tilsendt brev hidrører fra en offentlig myndighed m.v., som er omfattet af § 66, kan kriminalforsorgsområdet rette henvendelse til vedkommende myndighed m.v. med henblik på at klarlægge, om brevet hidrører fra denne, eller tilbagesende brevet til den angivne afsender for at få bekræftet, at brevet hidrører fra denne.

Stk. 2. Breve, som udveksles mellem en varetægtsarrestant og offentlige myndigheder m.v., som varetægtsarrestanten efter § 66 har ret til ukontrolleret brevveksling med, må ikke gennemlæses eller tilbageholdes, men kan gennemlyses af kriminalforsorgsområdet med henblik på at hindre indsmugling.

§ 71. Kriminalforsorgsområdet udleverer brevpapir og konvolutter samt afholder portoudgiften for breve til de i § 66 nævnte myndigheder m.v.

Kapitel 23

Telefonsamtaler

§ 72. Hvis forbindelse gennem brevveksling ikke uden væsentlig ulempe kan afventes og i det omfang, det er praktisk muligt, kan en varetægtsarrestant få tilladelse til at føre telefonsamtaler, jf. dog stk. 2 – 8.

Stk. 2. Politiet kan af hensyn til varetægtsfængslingens øjemed modsætte sig, at en varetægtsarrestant fører telefonsamtaler.

Stk. 3. Kriminalforsorgsområdet kan nægte en varetægtsarrestant at føre telefonsamtaler, hvis dette findes nødvendigt af ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn.

Stk. 4. Telefonsamtaler optages, påhøres eller aflyttes uden retskendelse af kriminalforsorgsområdet, medmindre dette ikke findes nødvendigt af de i stk. 3 nævnte grunde. Såfremt telefonsamtalen optages, påhøres eller aflyttes, skal samtaleparterne forinden gøres bekendt hermed, herunder om, at en optaget telefonsamtale efterfølgende kontrolleres. Afgørelse om optagelse, påhør eller aflytning træffes af kriminalforsorgsområdet. Kriminalforsorgsområdet foretager kontrol af telefonsamtaler, der optages, medmindre dette ikke findes nødvendigt af de i stk. 3 nævnte grunde. Kontrol sker ved, at personale efterfølgende lytter til den optagne telefonsamtale. Optagelser af telefonsamtaler skal slettes senest 6 måneder efter, de er foretaget.

Stk. 5. Telefonsamtaler til og fra en varetægtsarrestant, som af politiet skønnes at indtage en ledende eller koordinerende rolle i en gruppe af personer, som tilsammen står bag omfattende og alvorlig kriminalitet, skal optages, påhøres eller aflyttes, medmindre det er åbenbart, at det ikke er nødvendigt af ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn. Såfremt samtalen optages, påhøres eller aflyttes, skal samtaleparterne forinden gøres bekendt hermed, herunder om, at en optaget samtale efterfølgende kontrolleres, jf. stk. 7.

Stk. 6. Har politiet i forbindelse med indsættelsen i institutionen oplyst, at varetægtsarrestanten har tilknytning til en rocker- eller bandegruppering m.v., eller er det på anden vis oplyst, at den pågældende har en sådan tilknytning, skal kriminalforsorgsområdet til brug for afgørelsen om, hvorvidt en telefonsamtale til og fra varetægtsarrestanten skal optages, påhøres eller aflyttes, sikre sig, at der foreligger de nødvendige oplysninger fra politiet om de omstændigheder, som er nævnt i stk. 5.

Stk. 7. Kriminalforsorgsområdet skal foretage hyppig stikprøvevis kontrol af telefonsamtaler, der optages i henhold til stk. 5. Kontrol sker ved, at personale efterfølgende lytter til den optagne telefonsamtale. Optagelser af telefonsamtaler skal slettes senest 6 måneder efter, de er foretaget.

Stk. 8. Ved telefonsamtaler, der optages, påhøres eller aflyttes af kriminalforsorgsområdet, kan der stilles krav om, at samtalen skal føres på et sprog, som den, der skal påhøre, aflytte eller kontrollere samtalen, forstår. Hvis forholdene taler derfor, kan der anvendes tolk.

§ 73. Anmodninger om at føre telefonsamtale med forsvareren imødekommes i almindelighed.

Stk. 2. En varetægtsarrestants telefonsamtaler med forsvareren optages, påhøres eller aflyttes ikke. Tilsvarende gælder for telefonsamtaler med de i § 66 og retsplejelovens § 772, stk. 2, nævnte personer og myndigheder m.v.

§ 74. Telefonsamtaler kan afbrydes, hvis dette i det enkelte tilfælde findes påkrævet af ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn.

§ 75. Varetægtsarrestanter afholder selv udgifterne til telefonsamtaler.

Stk. 2. Hvis særlige omstændigheder i det enkelte tilfælde taler derfor, kan det uanset bestemmelsen i stk. 1 tillades en varetægtsarrestant at føre telefonsamtale for kriminalforsorgsområdets regning.

§ 76. Kriminalforsorgsområdet kan under hensyn til forholdene i den enkelte institution fastsætte regler om den praktiske gennemførelse af varetægtsarrestanters ret til at føre telefonsamtaler, herunder om begrænsninger med hensyn til hyppighed og varighed af telefonsamtaler under hensyn til de personaleressourcer, der medgår til at påhøre eller aflytte samtalerne. Begrænsninger kan ligeledes fastsættes under hensyn til de personaleressourcer, der medgår til at optage og kontrollere telefonsamtaler efter reglerne i § 72, stk. 4 og 7.

Kapitel 24

Aviser, bøger m.v.

§ 77. En varetægtsarrestant skal have mulighed for at holde sig orienteret ved avislæsning og gennem radio- og fjernsynsudsendelser m.v.

Stk. 2. Varetægtsarrestanter, som opholder sig i institutioner, hvor der i overensstemmelse med straffuldbyrdelseslovens § 58 er etableret ordninger med lån af bøger og tidsskrifter gennem det offentlige biblioteksvæsen, skal så vidt muligt have adgang til at benytte sig af disse ordninger.

Stk. 3. Udenlandske varetægtsarrestanter bør så vidt muligt have adgang til aviser, tidsskrifter, bøger m.v. på deres eget sprog.

Kapitel 25

Kontakt til medierne

§ 78. En varetægtsarrestant, der ikke er isoleret efter rettens bestemmelse, har ret til i institutionen at udtale sig og i den forbindelse at lade sig fotografere til medierne efter reglerne i bekendtgørelse om adgangen til kontakt til medierne for indsatte i kriminalforsorgens institutioner.

Stk. 2. Politiet kan af hensyn til varetægtsfængslingens øjemed modsætte sig, at en varetægtsarrestant får tilladelse til at udtale sig og i den forbindelse lade sig fotografere til medierne.

Stk. 3. Inden der gives en varetægtsarrestant tilladelse til at udtale sig og i den forbindelse lade sig fotografere til medierne, indhentes en udtalelse fra politiet.

Stk. 4. Når kriminalforsorgsområdet træffer afgørelse om begrænsninger i retten til i institutionen at udtale sig og i den forbindelse at lade sig fotografere til medierne efter stk. 1, skal der gøres notat om, at varetægtsarrestanten er orienteret om muligheden for at klage til Direktoratet for Krimi-

nalforsorgen, jf. § 97, stk. 1, nr. 5, og om fristen for at indgive klage, jf. § 97, stk. 2.

Kapitel 26

Særlige tilbud til varetægtsarrestanter, som er isolerede efter rettens bestemmelse

Vejledning, personalekontakt m.v.

§ 79. Varetægtsarrestanter, som er isolerede efter rettens bestemmelse, skal vejledes udførligt om de særlige rettigheder og tilbud, der efter reglerne i dette kapitel tilkommer dem som isolerede. Med henblik på at mindske den særlige belastning og risiko for forstyrrelse af det psykiske helbred, som er forbundet med isolation, påhviler det personalet løbende at være særligt opmærksom på, om isolerede varetægtsarrestanter har behov for øget personalekontakt, tilsyn af læge, herunder en psykiater, udvidet adgang til besøg m.v. Særligt i forhold til varetægtsarrestanter, som undergives længerevarende isolation, påhviler det personalet at være opmærksom på, at dette behov øges i takt med varigheden af isolationen.

Stk. 2. Varetægtsarrestanter under 18 år, som efter rettens bestemmelse har været isolerede i et sammenhængende tidsrum af mere end 4 ugers varighed, og varetægtsarrestanter på 18 år eller derover, som efter rettens bestemmelse har været isolerede i et sammenhængende tidsrum af mere end 6 måneders varighed, skal ud over de aktiviteter, som følger af §§ 81-83, tilbydes yderligere mindst 3 timers daglig aktivering med personkontakt.

Stk. 3. Kriminalforsorgsområdet skal 1 gang ugentligt i samarbejde med varetægtsarrestanten udfærdige en plan for vedkommendes aktivering i medfør af stk. 2.

Gratis tv

§ 80. Varetægtsarrestanter, som er isolerede efter rettens bestemmelse, skal have tv stillet gratis til rådighed.

Besøg m.v.

§ 81. Varetægtsarrestanter, som er isolerede efter rettens bestemmelse, bør have tilladelse til besøg mindst en gang ugentligt. Besøgstiden må ikke være kortere end 1 time. Længerevarende besøg skal tillades i det omfang, forholdene tillader det.

§ 82. Varetægtsarrestanter, som har været isolerede efter rettens bestemmelse i mere end 14 dage, skal under fortsat isolation tilbydes regelmæssige og længerevarende samtaler med fx præst, læge eller psykolog.

Beskæftigelse

§ 83. Varetægtsarrestanter, som har været isolerede efter rettens bestemmelse i mere end 14 dage, skal under fortsat isolation tilbydes særlig adgang til eneundervisning og arbejde, herunder anden godkendt aktivitet, som kan medvirke til at mindske den særlige belastning og risiko for forstyrrelse af det psykiske helbred, som er forbundet med isolation.

Afsnit V

Indgreb over for den varetægtsfængslede

Kapitel 27

Undersøgelse af varetægtsarrestantens person og opholdsrum

§ 84. Det kan undersøges, hvilke genstande en varetægtsarrestant har i sin besiddelse i sit opholdsrum eller på sin person m.v. efter reglerne i bekendtgørelse om undersøgelse af indsatte person og opholdsrum m.v. i kriminalforsorgens institutioner (undersøgelsesbekendtgørelsen).

Kapitel 28

Fotografering og optagelse af fingeraftryk af varetægtsarrestanter

§ 85. Kriminalforsorgsområdet har ret til at fotografere og optage fingeraftryk af en varetægtsarrestant med henblik på senere identifikation efter reglerne i retsplejelovens § 776 a, stk. 1, og bekendtgørelse om fotografering og optagelse af fingeraftryk af indsatte i kriminalforsorgens institutioner (fotobekendtgørelsen).

Kapitel 29

Magtanvendelse

§ 86. Der kan anvendes magt over for en varetægtsarrestant efter reglerne i bekendtgørelse om anvendelse af magt over for indsatte i kriminalforsorgens institutioner (magtanvendelsesbekendtgørelsen).

Kapitel 30

Udelukkelse fra fællesskab

§ 87. Kriminalforsorgsområdet kan udelukke en varetægtsarrestant fra fællesskab med andre indsatte efter reglerne i bekendtgørelse om udelukkelse af indsatte fra fællesskab, herunder anbringelse i observationscelle m.v., i fængsler og arresthuse.

Kapitel 31

Sikringsmidler

Håndjern

§ 88. Håndjern kan anvendes over for en varetægtsarrestant efter reglerne i retsplejelovens § 775, stk. 4, jf. straffuldbyrdelseslovens §§ 65 og 65 a, og bekendtgørelse om anvendelse af sikringsmidler i kriminalforsorgens institutioner.

Sikringscelle

§ 89. Efter kriminalforsorgsområdets bestemmelse kan en varetægtsarrestant anbringes i sikringscelle og herunder tvangsfikseres efter reglerne i retsplejelovens § 775, stk. 4, jf. straffuldbyrdelseslovens § 66, og bekendtgørelse om anvendelse af sikringsmidler i kriminalforsorgens institutioner.

Kapitel 32

Anvendelse af kropsscannere i kriminalforsorgens institutioner

§ 90. Undersøgelse af personer ved anvendelse af millimeterbølgescanner kan ske efter reglerne i bekendtgørelse om anvendelse af millimeterbølgescanner i kriminalforsorgens institutioner.

Kapitel 33

Kriminalforsorgens behandling af oplysninger om indsatte m.v.

§ 91. Der kan efter reglerne i straffuldbyrdelseslovens § 66 b indsamles, behandles og videregives oplysninger om indsatte og personer, som indsatte har kontakt til, til andre myndigheder, hvis ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn, hensyn til kriminalforsorgens eller andre myndigheders indsats mod radikalisering og ekstremisme eller hensyn til at bekæmpe og forebygge kriminalitet taler herfor.

Afsnit VI

Disciplinærstraf, konfiskation og modregning af erstatningsbeløb

Kapitel 34

Disciplinærstraf

§ 92. Der kan ikendes varetægtsarrestanter disciplinærstraf i form af advarsel, bøde, midlertidigt udgangsforbud, midlertidig begrænsning af retten til besøg, midlertidig begrænsning af retten til brevveksling, midlertidig be-

grænsning af muligheden for telefoni og strafcelle, jf. retsplejelovens § 775, stk. 1.

Stk. 2. Ved ikendelse af strafcelle som disciplinærstraf fastsættes varigheden til et tidsrum af højst 14 dage, jf. retsplejelovens § 775, stk. 2, 1. pkt. I særlige tilfælde kan der ikendes strafcelle i et tidsrum på over 14 dage, dog højst 4 uger, jf. retsplejelovens § 775, stk. 3. For unge under 18 år fastsættes tidsrummet dog til højst 7 dage, medmindre sagen angår vold mod personale i institutionen, jf. retsplejelovens § 775, stk. 2, 2. pkt.

Stk. 3. Under anbringelse i strafcelle er varetægtsarrestanten udelukket fra fællesskab i institutionen, jf. retsplejelovens § 775, stk. 4, 1. pkt. Unge under 18 år kan dog deltage i beskæftigelse i institutionen, medmindre konkrete grunde taler herimod, jf. retsplejelovens § 775, stk. 4, 2. pkt.

Stk. 4. Ved ikendelse af disciplinærstraf over for varetægtsarrestanter finder reglerne i bekendtgørelse om udståelse af strafcelle, anvendelse af forhørs-celle og behandlingen af disciplinærsager (disciplinærstrafbekendtgørelsen) anvendelse.

Kapitel 35

Forhørs-celle

§ 93. En varetægtsarrestant kan anbringes i forhørs-celle efter reglerne i disciplinærstrafbekendtgørelsen.

Kapitel 36

Konfiskation

§ 94. Kriminalforsorgsområdet kan træffe bestemmelse om konfiskation hos en varetægtsarrestant efter reglerne i bekendtgørelse om behandlingen af sager om konfiskation i kriminalforsorgens institutioner (konfiskationsbekendtgørelsen).

Kapitel 37

Modregning af erstatningsbeløb

§ 95. Såfremt varetægtsarrestanten under opholdet i varetægtsfængslet har forvoldt skade på institutionens ting ved en erstatningspådragende adfærd, kan kriminalforsorgsområdet bestemme, at erstatningsbeløbet skal modregnes i den indsatte vederslag for beskæftigelse, hvis varetægtsarrestanten giver samtykke hertil.

Stk. 2. Sager om modregning af erstatningsbeløb over for varetægtsarrestanter behandles efter reglerne i bekendtgørelse om behandlingen af sager om modregning af erstatningsbeløb og af bøder for udeblivelse fra afsoning

over for indsatte i kriminalforsorgens institutioner (modregningsbekendtgørelsen).

Afsnit VII

Erstatning for indgreb

Kapitel 38

Erstatning i anledning af indgreb under opholdet i varetægtsfængsel m.v.

§ 96. Spørgsmål om erstatning til varetægtsarrestanter i anledning af indgreb under opholdet i varetægtsfængsel behandles efter reglerne om erstatning i anledning af strafferetlig forfølgning i retsplejelovens kapitel 93 a og bekendtgørelse om behandlingen af krav fra dømte og varetægtsarrestanter om erstatning i anledning af uforskyldte indgreb under fuldbyrdelse af straf m.v.

Afsnit VIII

Klage m.v. og ikrafttræden

Kapitel 39

Klageregler m.v.

§ 97. Følgende afgørelser truffet af kriminalforsorgsområdet efter denne bekendtgørelse kan påklages til Direktoratet for Kriminalforsorgen:

- 1) En afgørelse efter § 33 om afslag på udgang med henblik på
 - a) at besøge en nærtstående person, der er alvorligt syg,
 - b) at være til stede ved en nærtstående persons begravelse,
 - c) at møde i retten eller for anden offentlig myndighed i tilfælde, hvor vedkommende myndighed finder det påkrævet, og
 - d) lægeundersøgelse eller –behandling eller anden behandling, der ikke hensigtsmæssigt kan finde sted i institutionen, eller inddragelse af en sådan tilladelse.
- 2) En afgørelse efter § 43 om forbud mod besøg af bestemte personer og inddragelse af en meddelt besøgstilladelse vedrørende besøg af
 - a) nærtstående personer,
 - b) den advokat, der er beskikket for eller valgt af den pågældende som forsvarer i en anden verserende straffesag, end den der har ført til indsættelse i institutionen, eller en advokat, der efter retsplejelovens § 733 er antaget af justitsministeren til at beskikkes som offentlig forsvarer, og
 - c) diplomatiske eller konsulære repræsentanter fra hjemlandet.

3) En afgørelse efter § 45 om, at besøg af den i nr. 2 nævnte personkreds skal gennemføres under overværelse af personale i institutionen.

4) En afgørelse efter § 54 om afslag på at have sit barn hos sig i varetægtsfængslet.

5) En afgørelse efter § 78 om begrænsninger i retten til i institutionen at udtale sig og i den forbindelse lade sig fotografere til medierne.

Stk. 2. Klage til Direktoratet for Kriminalforsorgen skal iværksættes inden to måneder efter, at afgørelsen er meddelt den indsatte. Direktoratet for Kriminalforsorgen kan i særlige tilfælde se bort fra denne frist.

Stk. 3. En klage til Direktoratet for Kriminalforsorgen har ikke opsættende virkning, medmindre kriminalforsorgsområdet eller direktoratet træffer bestemmelse herom.

§ 98. Efter retsplejelovens § 778 indgives varetægtsarrestanters klager over fængselspersonalets adfærd til kriminalforsorgsområdet eller til Direktoratet for Kriminalforsorgen. Har klageren ikke fået medhold, eller er der ikke truffet endelig afgørelse inden 2 uger efter indgivelsen, kan klagen indbringes for retten.

Stk. 2. Retten kan afvise at iværksætte en undersøgelse, hvis klagen findes åbenbart grundløs, hvis den angår forhold af uvæsentlig betydning, eller hvis den indgives mere end 4 uger efter, at det forhold, som klagen angår, har fundet sted.

Stk. 3. Når undersøgelsen er afsluttet, afgiver retten en redegørelse herfor, som sendes til klageren, til den klagen angår og til kriminalforsorgsområdet samt til Direktoratet for Kriminalforsorgen.

§ 99. Efter retsplejelovens § 771, stk. 1-4, kan varetægtsarrestanten kræve, at politiets afslag på besøg eller krav om kontrol af besøg forelægges retten til afgørelse.

§ 100. Efter retsplejelovens § 772, stk. 1, skal spørgsmålet, om politiets tilbageholdelse af et brev til eller fra en varetægtsarrestant skal opretholdes, straks forelægges retten til afgørelse.

§ 101. Såfremt politiet efter retsplejelovens § 770 bestemmer, at der af hensyn til varetægtsfængslingens øjemed skal foretages andre begrænsninger i en varetægtsarrestants rettigheder, kan varetægtsarrestanten efter retsplejelovens § 773 forlange spørgsmålet om opretholdelsen af begrænsningerne forelagt retten til afgørelse.

Kapitel 40

Ikrafttræden

§ 102. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. november 2024.

Stk. 2. Bekendtgørelse nr. 853 af 27. juni 2024 om ophold i varetægt (varetægtsbekendtgørelsen) ophæves.

Justitsministeriet, den [dato]